A°. 1848. № 113.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

WOENSDAG 31 MEI.

De prijs der Advertentiën is, van *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

☞ Uithoofde van eenige herstellingen aan de drukkerij zal er aanstaanden Donderdag geene Courant worden uitgegeven.

De Raad van State.

Het is van hoog belang, dat er eene vaste commissie, of liever een zamenstel van vaste commissiën van wetgeving besta, met alle hoofdtakken van het publiek huishouden in gestadige aanraking. Welk ander collegie is daartoe zoo geschikt, als de Raad van State? Onder voorwaarde namelijk, dat men zijne organisatie begon met Afdeelingen te onderscheiden, waarvan elke den bestendigen raad, inzonderheid het comitté van wetgeving, van een minister of ministerieel departement uitmaakte. Het opstellen van wetten en besluiten is eene kunst, bij ons zeer weinig ontwikkeld. Door zoodanig collegie, in het middenpunt van het bestuur, zonder aan het bestuur zelf deel te nemen, gezeten, kan zij worden gebragt tot die standvastige heerschappij over stoffe en vorm zonder welke men, in plaats van een stelsel van goede wetten, den eersten eisch van onzen tijd, mislukte en verderfelijke proefnemingen erlangt.

THORBECKE, *Aanteekening*, enz. I, 178 sq.

In sommige petitiën is bij het verzoek tot afschaffing van alle »nuttelooze collegiën" met name aangedrongen op de afschaffing van den Raad van State. En geen wonder. Wanneer men het nut van eenen Raad van State moest afmeten naar het nut door *onzen* Raad van State gedaan, zoo zouden wij van ganscher harte met den roep tot afschaffing van dit »nutteloos collegie" instemmen. Maar evenmin als *onze* vertegenwoordiging ooit getoond heeft op de hoogte van hare roeping te zijn, en men echter daaruit niet de gevolgtrekking heeft gemaakt, dat *alle* vertegenwoordiging moest afgeschaft worden, evenmin moet men ook daaruit, dat *onze* Raad van State nooit op de hoogte zijner roeping is geweest, het gevolg trekken, dat *geenerlei* Raad van State ooit op de hoogte zijner roeping zijn kan. Gij vordert eene *betere*, eene *echte* vertegenwoordiging; welnu, vordert dan ook eenen *beteren*, eenen *echten* Raad van State.

Dat men de afschaffing van den Raad van State vordert, komt waarschijnlijk hiervan, dat men niet regt weet wat eigenlijk de taak van eenen Raad van State is. Een Raad van State meenen velen is niets anders dan een raadgevend collegie, aan hetwelk de regering voor de leus raad vraagt, doch met het vaste voornemen om toch, hoe ook het advies zij, haren eigenen zin te doen. Niets anders dus dan een wassen neus en — eene post op de begrooting. En zoo moge het inderdaad met onzen tegenwoordigen Raad van State zijn, met de Raad van State zoo als hij *is;* maar geheel iets anders is de Raad van State zoo als hij worden *kan* en *moet.*

De Raad van State, behoorlijk georganiseerd, is een der nuttigste en onontbeerlijkste ligchamen voor elke regering; constitutionele of vaderlijke. Maar een Raad van State die alleen *raad geeft*, is niet behoorlijk georganiseerd. De Raad van State moet meer doen; hij moet de wet *maken;* de bouwstoffen verwerken die tot instandhouding van het staatshuishouden gevorderd worden; aan hem moet de redactie der wetten en algemeene maatregelen van bestuur zijn opgedragen. Dan eerst leert men het groote nut van zulk een collegie van wetgeving inzien. De minister kan niet meer dan het geraamte van de te maken wet of maatregel van algemeen bestuur geven; de redactie, het dieper onderzoek, het uitwerken in de détails is niet een werk dat aan dezen of genen lieveling, aan den eersten den besten ambtenaar kan toevertrouwd worden. Het is een werk dat eene afzonderlijke studie eischt, eene studie waaraan men zich bepaald en gezet moet wijden. »Hoe wordt thans »die gewigtige verrigting, die in het »opstellen van wetten en andere re»gels van regering bestaat, geoefend? »Doorgaans in de ministeriën zelve. »Maar het is geen eigenlijk ministe»riëele verrigting. Het wezen van het »ministeriëele ambt is *uitvoering*. De »wetsontwerper dient op een stand»punt te zijn, waar hij de behoeften »der administratie overziet, doch bui»ten hare beweging geplaatst is. De »minister kan een uitnemend bestuur»der zijn, en de genie van wetgeving »missen. Hij kan een wetgevend hoofd »van de natuur hebben ontvangen; »hij ontdekt de leemten van het be»staande: maar de dagelijksche be»slommering van zijn departement »vergunt hem naauwelijks de eerste lij»nen zelf te trekken, veel min de plan»nen uit te werken. Hij laat het dus »over aan ambtenaren zijner bureaux. »En zoo wordt deze hoogste verrig»ting van Staat, waarbij van den »eersten aanleg zóóveel afhangt, op »een' ondergeschikten trap, als eene »gewone administrative bezigheid be»handeld." (1)

Er kan geenen Raad van State bestaan met een homogeen ministerie, zeggen sommigen. Waarom niet, wordt niet gezegd. Wij moeten er dus naar gissen. Omdat de ministers dan de verantwoordelijkheid zouden dragen voor een werk dat zij niet gemaakt hebben? Maar, de Raad van State redigeert slechts hetgeen hem wordt voorgelegd; de Raad heeft geen initiatief. De minister geeft de schets; de Raad werkt haar uit en maakt er een goed sluitend geheel van. De Raad beoordeelt, proeft, loutert, toetst het werk van den minister. De Raad is de fabrijk waar de vormelooze klomp verwerkt en van de ruwe stof een voleindigd fabrijkaat gemaakt wordt. Dat een Raad van State geenszins in strijd is met een homogeen ministerie, blijkt, onder anderen, uit het voorbeeld van Frankrijk waar men niet alleen na de julirevolutie den Raad van State behouden heeft, maar zelfs thans, na de februari-revolutie, op nieuw den Raad van State wil bijhouden.

Eene wet, een maatregel van algemeen bestuur *redigeren* is niet slechts de juiste woorden kiezen, geene spelen taal-fouten maken, zorgen dat punten en comma's op hunne behoorlijke plaats staan en dat boven elke i een stipje gevonden wordt, maar het is een goed zamenhangend geheel leveren, dat past in het gansche stelsel van wetgeving. Er moet in de wetgeving van eenen staat (en wij nemen hier wetgeving in den ruimsten zin, ook met insluiting van de reglementen van algemeen bestuur) één geest, één beginsel zijn, en niet een chaos van de meest uiteenloopende en heterogene bestanddeelen. Hoe noodzakelijk de wetenschap van het redigeren is, toont ons elke blik dien wij op onze eigene stukken van wetgeving slaan, in welke onjuistheid van uitdrukking, onzekerheid van begrip en onzamenhangendheid met hetgeen vooraf ging of volgt om den voorrang schijnen te strijden.

Om eenen goeden Raad van State te hebben, zou men aan elken hoofdtak van bestuur eene afdeeling van den Raad moeten toevoegen, want de Raad moet de keurbende zijn tot welke alle vakken het contingent leveren van hunne helderste koppen. Alle specialiteiten behooren hier hunne plaats te vinden, in het algemeene réservoir uit hetwelk de regering haren besten voorraad put.

Maar de kosten?

Zeker zal een goed ingerigte Raad van State meer kosten, dan het »nutteloos collegie" dat thans dien naam draagt, want *goede* wetgevers kan men niet voor een prijsje koopen en die van de beste qualiteit wil hebben, moet ook iets meer betalen. Maar al is de post op de begrooting hooger, men zal inderdaad bezuinigd hebben. Een *ordelijk* bestuur, een goed geor-

(1) THORBECKE, *Aant.* I, 177 sq.

ganiseerde staat en een fiksch regeringsstelsel is op den duur voor de burgerij veel voordeeliger en goedkooper, dan het wetten-lappen en reglementen-zamenflansen van den eenen of anderen budgetschuimer, die in een vergeten hoek wetgevertje speelt en *aanneemt* binnen veertien dagen klaar te zijn. Niet dat bestuur is het goedkoopst dat het minste geld uitgeeft, maar dat het geld op de beste wijze besteedt.

Buitenlandsche berigten.

DENEMARKEN.

Kopenhagen, *20 mei.* De *Fädrelandet* zegt, dat Koning *Oscar* den Deenschen buitengewonen gezant, generaal-majoor *Oxholm* verklaard heeft, dat hij het plan heeft een Zweedsch legerkorps naar Denemarken te zenden, opdat het met de Deensche armee kunne opereren en dat hij wijders zijne oorlogschepen, zoodra zij voldoende uitgerust zullen zijn, zal laten uitzeilen, ten einde hunne vlaggen aan de Deensche zijde te vertoonen. Ook zoude, nadat de Zweedsche Standen de aangevraagde 2 millioenen goedgekeurd hebben, een tractaat tusschen Zweden en Denemarken gesloten zijn. Het blad vestigt echter de aandacht tevens op de groote, voor den vrede gestemde partij in Zweden, die met leede oogen den vermoedelijken oorlog te gemoet ziet. Op de verdeeldheid in Duitschland wordt echter veel gerekend.

DUITSCHLAND.

Weenen, *25 mei.* Gisteren keerde de, door den ministerraad naar Innspruck gezonden deputatie terug en bragt naauwkeurige berigten omtrent en uitvoerige bevelen van den Keizer mede. Uit de mededeeling dier commissie blijkt, dat de gezondheidstoestand des Keizers zeer voldoende is. De commissarissen hebben tevens overgebragt een manifest door den Keizer aan zijne volken gerigt, hetwelk in al zijne Duitsche staten algemeen moet worden bekend gemaakt; het is gedagteekend: Innspruck 20 mei en van den volgenden inhoud:

»De gebeurtenissen, die in Weenen den 15den mei hebben plaats gegrepen, hebben mij de droevige overtuiging gegeven, dat eene anarchistische factie, steunende op het meestal door vreemdelingen op den dwaalweg geleide academische legioen en eenige afdeelingen van de gewone getrouwheid afgewekene burgers en nationale gardes, mij de vrijheid tot handelen wilden berooven, om zoo de over die aanmatigingen verontwaardigde provinciën en welgezinde burgers mijner residentie te onderdrukken. Mij bleef slechts de keuze over, om met het getrouwe garnizoen, des noods met geweld, eenen uitweg te banen, of voor het oogenblik mij in stilte naar eene der God dank allen mij getrouw geblevene provinciën te begeven.

»De keus kon niet twijfelachtig zijn. Ik besloot tot het vredelievende, geen bloed eischende alternatief, en begaf mij naar het, te allen tijde trouw bevonden Bergland, waar ik tevens meer in de nabijheid was van het leger, dat zoo dapper voor het vaderland strijdt.

»Ver is van mij de gedachte verwijderd, dat ik de geschenken, die ik in maart mijn volk deed, en hetgeen daarvan het natuurlijk gevolg is, zou willen terugnemen of verminderen; ik ben integendeel geneigd, voortaan aan de billijke wenschen mijner volken, die langs wettelijke wegen mij worden bekend gemaakt, gehoor te verleenen, en acht te geven op de nationale en provinciale belangen; doch dan moeten deze ook bewezen worden werkelijk algemeene belangen te zijn, op wettelijke wijze voorgedragen, door den Rijksdag overwogen en mij ter goedkeuring voorgelegd worden; doch niet met gewapende hand door enkelen, zonder mandaat daartoe worden afgedwongen.

»Dit wilde ik mijnen volkeren, die door mijn vertrek uit Weenen in angstige spanning verkeeren, tot geruststelling mededeelen en hun tegelijk herinneren, hoe ik steeds met vaderlijke genegenheid, de verloren geachten onder mijne zonen wederom zal opnemen."

In een kabinets-schrijven des Keizers aan den ministerraad zegt de Keizer onder anderen, dat hij eerst naar Weenen zal terugkeeren, wanneer hij overtuigd zal zijn, dat de bevolking aldaar tot hare vroegere gezindheid is teruggekeerd. Hij draagt tevens aan den ministerraad op, alle zoodanige maatregelen te nemen als voor het welzijn van den staat noodig zullen worden geacht, terwijl zijne tijdelijke afwezigheid geene stoornis moet brengen in den geregelden gang der staatszaken.

Berlijn, *26 mei.* De openbare meening wordt hoe langer zoo ongunstiger voor het ontwerp der constitutie. Men beweert zelfs, dat in de voorloopige bijeenkomsten der verschillende fractiën van de constituërende Vergadering, zich een aantal stemmen tegen hetzelve hebben doen hooren, vooral wat betreft de Eerste Kamer. Ook de drukpers verklaart zich tegen het ontwerp.

Men spreekt veel van een paar voorvallen, welke bij gelegenheid der opening van de Vergadering zijn opgemerkt. Voor de zitting begon, nam een gedeputeerde den stoel, die voor een der Prinsen bestemd was, om zich daarvan te bedienen; hij werd echter door de aanwezigen genoodzaakt den stoel weder op zijne plaats te zetten.

Toen de Koning de zaal verlaten had, bleef de Vergadering bijeen, ten einde tot het benoemen van eene commissie tot onderzoek der geloofsbrieven over te gaan. Intusschen bleven de ministers op hunne plaatsen ter linkerzijde van den troon. Men merkte op, dat de graaf *Eduard von Reichenbach*, bekend door zijne republikeinsche denkwijze, eenigen tijd op een der stoelen, voor de ministers bestemd, bleef zitten en zich lang onderhield met de leden van het kabinet. Toen zegt men, zou een der gedeputeerden hem genaderd zijn en gezegd hebben: »Het is nog te vroeg, mijnheer de graaf," waarop deze opstond en zijne plaats verliet.

— *Robert Prutz* heeft het volgende adres van de West-Pruisische boeren ontvangen en openbaar gemaakt:

»Wij boeren uit West-Pruisen maken u Berlijners bekend, dat, wanneer gij nu niet spoedig tucht en orde brengt in uw vervloekt nest en onzen veel beminden Koning in zijne regten herstelt, wij boeren te hulp zullen komen, dat u hooren en zien zal vergaan. Gij honden hebt de verraderlijke Polakken bevrijd en tegen ons opgehitst, die nu moorden en branden; gij hebt onze zonen en broeders, de garden, verraden en geslagt, dat zal u heugen, vooral daar gij nu nog een grooten mond opzet en te laf zijt uw gepeupel in den band te houden. Gij schelmen hebt de schatkist geplunderd en andere staats-eigendommen, waartoe wij belasting betaald hebben, moedwillig vernietigd. Dat zult gij ons vergoeden. Wegens uwe roekeloosheid heeft de Prins van *Pruisen* de vlugt moeten nemen, en wanneer gij geen zorg draagt, dat de Prins op den 24sten mei dezes jaars weder in zijn regt en zijn land is, dan zult gij de West-Pruisen leeren kennen. Want uw roovershol zal op honderd plaatsen tegelijk branden. Wij boeren willen u den kost niet geven, opdat uw gebroedsel ons te gronde rigte. Denkt aan den 24sten mei, wij zullen u het naäpen der Franschen wel verleeren."

ENGELAND.

Londen, *27 mei.* Men heeft hier bijzondere berigten uit Napels van den 18den, drie dagen na den opstand aldaar. De bijzonderheden, daarin voorkomende, luiden gunstiger voor den Koning, dan die over Frankrijk ontvangen, doch zij bevestigen den treurigen loop van zaken. Men stelt het hierin voor, dat de verschijning van eene Fransche vloot, in een oogenblik van zware gisting, veel tot de bloedige botsing heeft aanleiding gegeven; dat de Koning den 15den al het mogelijke gedaan heeft, om bloedvergieting te voorkomen; doch dat eenige schoten, die er vielen, dit ongelukkigerwijze verijdeld hebben. Het getal dooden wordt op 600, dat der gewonden op 800 opgegeven; aanzienlijk genoeg; doch geenszins zoo ontzettend als in de Fransche berigten; wat de plundering aangaat, die was alleen tegen de huizen gerigt, waaruit de opstandelingen vuurden. Gedurende den opstand moeten verscheiden Franschen, waaronder eenige gewapende, gevangen zijn genomen. Geen Engelschman had letsel bekomen. De regering deed het mogelijke, om de lazzaroni te beteugelen, en de Koning had in persoon de troepen geïnspec eerd.

FRANKRIJK

Parijs, *27 mei.* Brieven, heden morgen van den Prins van *Joinville* ontvangen, melden zijn aanstaand vertrek naar Brazilië. De kapitein ter zee, *Touchard*, zal den Prins als secretaris vergezellen.

— Men wil opgemerkt hebben, dat de meeste Parijssche dagbladen, als de *Presse*, de *Débats*, de *Constitutionnel*, de *Siècle*, de *Assemblée nationale*, de *Liberté* enz., eene massa van 200,000 abonnés, niet gunstig gestemd zijn voor de republiek maar in tegendeel voor eene monarchale constitutie. In de provinciën, alwaar de republiek als het ware is opgedrongen, is deze opinie nog veel sterker waar te nemen.

— De heer *de Girardin* heeft dezer dagen in de *Presse* eene reeks brieven van den prins de *Joinville* doen plaatsen. Dien dag heeft dat dagblad meer dan 100,000 exemplaren verkocht.

— Heden vreesde men weder, dat er te dezer stede eene nieuwe manifestatie tegen de Nationale Vergadering zou plaats hebben. Op het einde der zitting werden buitengewone maatregelen van voorzorg genomen. De kanonniers begaven zich aan hunne stukken en de troepen stonden in slagorde geschaard; gelukkig evenwel waren al deze toebereidselen onnoodig.

Naar men zegt moeten het de werklieden der nationale werkplaatsen zijn geweest, welker opheffing de ministers van openbare werken had aangekondigd dat binnen kort zou plaats hebben, welke deze manifestatie zouden verrigt hebben. Hun directeur, de heer *E. Thomas*, is gevangen genomen, niet omdat men hem beschuldigde tot ongeregeldheden aanleiding gegeven te hebben, maar wel omdat hij van de aan hem toevertrouwde gelden misbruik had gemaakt.

— Bij besluit van den minister van Marine is een raad van admiraliteit weder ingesteld.

— Het committé van openbare werken heeft van den heer *Trélat*, minister van openbare werken, de verzekering ontvangen dat de nationale werkplaatsen opgeheven zouden worden. Deze tijding is met genoegen ontvangen, uithoofde van de meerdere veiligheid der hoofdstad, het belang der schatkist en de waardigheid der arbeiders.

— De nieuwe prefect van politie, *Trouvé-Chauvel*, heeft aan de bewoners van Parijs eene proclamatie gerigt, waarin hij hen aanspoort het oor niet te leenen aan de oproerige redenen der voorstanders van regeringloosheid en hen tevens waarschuwt aan geene zamenscholingen deel te nemen.

Parijs, *28 mei.* De in-hechtenis-neming van den heer *Emile Thomas*, wordt van goed onderrigte zijde tegengesproken. Hij zoude met eene spoed vereischende zending belast zijn geworden en reeds heden morgen vertrokken zijn. Gisteren avond laat zeide men, dat de nationale werkplaatsen in vollen opstand waren. Op dat gerucht werden de nationale garden van onderscheidene legioenen bijeengeroepen. De orde werd echter nergens gestoord, en als bewijs, dat de bestaan hebbende gisting geen ernstig karakter droeg, diene, dat de bataljons der nationale garde, welke bijeengekomen was, omstreeks middernacht weder ontslagen werden.

BELGIE.

Brussel, *28 mei.* Bij koninklijk besluit, dd. gisteren, zijn de Senaat en de Kamer van Vertegenwoordigers ontbonden. Bij datzelfde besluit, zijn de kiezerscollegiën in het koningrijk tegen 15 junij e. k. bijeengeroepen, om over te gaan tot de benoeming van het, volgens de jongste wet gewijzigde getal senateurs en vertegenwoordigers in ieder district. De nieuwe Kamers zijn tegen den 26sten junij e. k. bijeengeroepen.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, *29 mei.* Thans verneemt men, dat de ontwerpen van wet, houdende herziening der grondwet, bij den Raad van State ingekomen en bij dat collegie in behandeling zijn. Men verwacht, dat na het uitbrengen van het advijs door den Raad van State over die ontwerpen, de Tweede Kamer der Staten-Generaal onverwijld voor dat gewigtig onderwerp zal worden bijeengeroepen.

— Eenige Duitsche dagbladen beginnen reeds eenen formeelen oorlog tegen Holland, of liever tegen den Koning der Nederlanden ter zake van het Hertogdom Limburg. De *Weser Ztg.* wil nog slechts gewacht hebben, tot dat de Denen tot hunnen pligt zullen zijn gebragt, om alsdan hetzelfde met de Hollanders aan de Maas te doen. *Limburg moet volkomen en geheel Duitsch zijn.* (*Hand.*)

— De *Staats-Courant* heeft ons aangekondigd, dat wij in de plaats der afgetredene ministers andere hebben erlangd; maar wij weten niet dat zij de reconstitutie van een ministerie heeft geboodschapt. Hebben wij een ministerie? Het is te vermoeden. Welk ministerie? Naar men ons verzekert een ministerie *Rijk.* De heer *Rijk* moet president van het ministerie zijn, en zou deze hooge plaats hebben ingenomen, zoo men voorgeeft, omdat hij de oudste minister is. Waarom heeft men van zijn presidentschap geen melding gemaakt in de *Staats-Courant?* Heeft men niet gedurfd? (*de Tijd.*)

's Gravenhage, *29 mei.* Sedert eenige dagen is in deze residentie een adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ter teekening in omloop, waarbij bedenkingen worden voorgedragen tegen verschillende der voorgestelde bepalingen van het ontwerp der gewijzigde grondwet. Die bedenkingen hebben betrekking op art. 162, waardoor naar hunne meening, te kort wordt gedaan aan het koninklijk regt van placet, op welks handhaving zij aandringen; — artikel 183, ten aanzien der vrijheid van onderwijs, waardoor de heilzame bepalingen der wet van 1806 op dat stuk, die steeds in ons vaderland zoo gunstig heeft gewerkt, verloren gaan; — en tot artikel 159, nopens de vrije openbare oefening van godsdienst, waarvan men op eene verbeterde redactie aandringt, en zulks in verband met artikel 45 der wet van den 18 germinal jaar X.

De verzoekers ontveinzen niet, dat het wenschelijk te achten is, dat de grondwet vele wijzigingen ondergа, doch achten zich verpligt, om, bij den algemeenen aandrang deswege, ook hunne beschouwingen over de opgemelde punten te doen kennen, die alzoo overeenkomen met vele dergelijke in den laatsten tijd opgemaakte requesten. Het adres ligt ter teekening in het lokaal *Diligentia* en is bereids van een groot getal handteekeningen voorzien.

† *Dordrecht*, *25 mei.* Alhier is publiek gemaakt het volgende programma der vijfde tentoonstelling van het genootschap voor *Tuin- en Landbouw*, *Dordrechtsche Flora*, te Dordrecht,

Art. 1. De vijfde tentoonstelling van voortbrengselen van tuin- en landbouw, en wat daarmede in verband staat, zal plaats hebben op 4, 5 en 6 augustus 1848, in het Hof van Holland.

Art. 2. Het lokaal der tentoonstelling zal op die dagen geopend zijn van des morgens negen ure.

Art. 3. De leden hebben de bevoegdheid de tentoonstelling met hunne huisgenooten zonder eenige betaling te bezoeken (art. 12 Regl.). De naamlijst der voorwerpen, met het verslag der bekrooningen, zal hen aan het lokaal ter hand worden gesteld.

Art. 4. Ieder die geen lid is zal toegang tot de tentoonstelling bekomen tegen betaling van 40 cen-

ten, telkens en voor iederen persoon. De naamlijst der voorwerpen, met het verslag der bekrooningen, zal voor hun tegen 20 centen verkrijgbaar zijn.

Art. 5. Geene voorwerpen zullen tentoongesteld mogen worden, dan die door leden van het genootschap ingezonden zijn. (Art. 11 Regl.)

Art. 6. De naamlijsten der in te zenden voorwerpen moeten uiterlijk op maandag den 31 juli aan den Secretaris vrachtvrij bezorgd worden, en zoo men noodig mogt oordeelen daarin nog eenige veranderingen te maken, moeten deze uiterlijk op dingsdag den 1sten augustus aan den secretaris vrachtvrij worden opgegeven.

Art. 7. Ingeval de voorwerpen ter mededinging bestemd zijn, moet bij de naamlijsten eene door den inzender onderteekende verklaring gevoegd worden, waarbij opgegeven wordt:

1o. *Op welk artikel die voorwerpen moeten mededingen.*

2o. *Dat die voorwerpen den inzender in eigendom toebehooren.*

Bij ontstentenis dezer verklaringen, alsmede van die bij volgende artikelen verlangd, zullen de voorwerpen door het bestuur aan de mededinging *onttrokken* worden.

Art. 8. Ieder voorwerp moet bij de bezorging van een kennelijk en zigtbaar merk voorzien zijn, waaruit echter de inzender door de commissie ter beoordeeling niet kan herkend worden.

Het bestuur is niet verantwoordelijk voor verwarring of vermissing der voorwerpen, welke niet van een zoodanig en aan hetzelve bekend gemaakt merk voorzien zijn.

Art. 9. Alle voorwerpen moeten kosteloos worden ingezonden, die ter mededinging bestemd zijn van dingsdag 1 augustus, des namiddags ten een ure, tot woensdag 2 augustus, des morgens ten 10 ure; de overige worden aangenomen tot woensdag avond ten 5 ure.

Des verkiezende zal men een bewijs van ontvangst, door een der leden van het bestuur geteekend, bekomen.

Art. 10. De tentoongestelde voorwerpen moeten kosteloos teruggehaald worden op maandag 7 augustus, van des morgens vijf tot des middags 12 ure.

Art. 11. Bijaldien de inzender van voorwerpen, aan welke eene bekrooning is te beurt gevallen, verklaart, dat dezelve door een' bij hem dienenden persoon gekweekt of vervaardigd zijn, zal op zijn verzoek, aan dezen van wege het Genootschap een getuigschrift van bekwaamheid enz. worden uitgereikt.

Art. 12. De beoordeeling der mededingende voorwerpen en de toekenning der uitgeloofde medailles zal plaats hebben op woensdag 2 augustus, des morgens ten twaalf ure, door eene commissie, daartoe door het Bestuur uitgenoodigd.

Art. 13. Bijaldien slechts eene inzending op eenig artikel mogt geschied zijn, zal de commissie ter beoordeeling de uitgeloofde medaille daaraan mogen toekennen, indien zij oordeelt dat die inzending aan de vereischten voldoet.

OPENGESTELDE MEDEDINGINGEN EN DAAROP UITGELOOFDE MEDAILLES. (1).

PLANTEN.

Voor kweekers.	*Voor liefhebbers.*
Art. 14. De *Gouden Medaille*, gegeven door Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden*, voor de schoonste verzameling van 50 verschillende uitheemsche gewassen in bloei.	Art. 27. Id. voor 25 stuks.
Art. 15. De *Zilveren Vergulde Medaille*, gegeven door mr. *E. W. van Dam van Isselt*, voor de schoonste verzameling van 25 verschillende, nieuwste, bloeijende gewassen.	Art. 28. Id. gegeven door Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden*, voor 12 stuks.
Art. 16. De *Zilveren Vergulde Medaille*, gegeven door dr. *C. Dalen*, voor zoodanig in bloei zijnde nieuw of nog hoogst zeldzaam gewas, hetwelk als eene goede aanwinst voor tuinen of kasten moet aangemerkt worden.	Art. 29. Idem.
Hierbij wordt, zoo mogelijk, eene opgave verlangd waar het gewas beschreven is, en wanneer het in Europa is ingevoerd.	Idem.
Art. 17. De *Zilveren Vergulde Medaille*, gegeven door den burgemeester der stad Dordrecht, voor de 50 schoonste, meest verschillende *Erica's* in bloei.	Art. 30. Id. voor 25 stuks.
Art. 18. De *Zilveren Vergulde Medaille*, gegeven door mr. *J. E. B. L. Maritz*, voor de 15 schoonste *Orchideae* in bloei.	Art. 31. Id. voor 6 stuks.
Art. 19. De *Zilveren Vergulde Medaille* voor de nieuwe verscheidenheid die door schoonheid van bloem en dragt het meest boven de reeds bekende verscheidenheden uitblinkt.	Art. 32. Id. gegeven door *G. F.* baron *Thoe Schwarzenberg en Hohenlandsberg*.
Hierbij wordt eene verklaring verlangd dat de inzender het voorwerp zelf van zaad heeft gewonnen.	Idem.
Art. 20. De *Zilveren Vergulde Medaille*, gegeven door mevrouw *H. M. Maritz van Craijesteyn*, voor de 30 schoonste en in bloei zijnde meest verschillende *Rozen* die geschikt zijn voor den vollen grond hier te lande.	Art. 33. Id. voor 12 *Rozen*.
Art. 21. De *Zilveren Medaille*, gegeven door dr. *J. Hoffman*, voor den 10 schoonst bloeijende en meest verschillende *Lilium lancifolium's*.	Art. 34. Id. voor 5 stuks.
Art. 22. De *Zilveren Medaille* voor de 40 schoonst gekweekte, mildst bloeijende en meest verschillende *Fuchsia's*.	Art. 35. Id. voor 20 stuks.
Art. 23. De *zilveren medaille* voor de 25 schoonste en rijkst bloeijende *Pelargoniums*.	Art. 36. Id. voor 12 stuks.
Art. 24. De *Zilveren Medaille*, gegeven door dr. *J. H. Molkenboer*, voor de 50 schoonste en meest verschillende *Gesneriëae* in bloei.	Art 37. Id. gegeven door Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden*, voor 25 stuks.
Art. 25. De *Zilveren Medaille*, gegeven door den heer *G. J. de Roo*, voor de 12 schoonste, verschillende *Kastgewassen*, die hoofdzakelijk wegens de pracht van hunne bladeren worden gekweekt.	Art. 38. Id. voor de schoonste *Citrus* (*Oranje*, *Citroen* of eenige andere soort).
Art. 26. De *Zilveren Medaille* voor de 20 schoonste en nieuwste groen blijvende heesters voor den vollen grond.	

(1) De medailles, waarbij niet anders is uitgedrukt, zijn door het Genootschap uitgeloofd.

VRUCHTEN.

Art. 39. De *Zilveren Medaille* voor de schoonste verzameling *Vruchten*.	Art. 40. Idem.
Hierbij wordt eene verklaring verlangd dat de voorwerpen afkomstig zijn van boomen of planten aan den inzender toebehoorende.	Idem.

NATUURLIJKE EN KUNSTBLOEMEN.

Art. 41. De *Zilveren Medaille* voor de 50 schoonste verschillende *Dahlia*-bloemen.	Art. 42. Id. voor 25 stuks.
Hierbij wordt eene verklaring verlangd dat de bloemen afkomstig zijn van planten aan den inzender toebehoorende.	Idem.

Art. 43 De *Zilveren Medaille* voor de schoonste bouquet van *natuurlijke* bloemen.

Art 44. De *Zilveren Medaille*, gegeven door Mr. *P. Blussé van Oud-Alblas*, voor de schoonste verzameling afgesneden bloemen van gewassen die in Nederland den winter in den vrijen grond zonder of met geringe bedekking doorstaan.

Art. 45. De *Zilveren Vergulden Medaille* voor de schoonste bouquet van *kunstmatige bloemen*.

Hierbij wordt verlangd eene verklaring dat de bloemen door den inzender gemaakt zijn.

Art. 46. De *Zilveren Medaille* voor de schoonste *kunstmatige bloem* door den inzender vervaardigd.

Hierbij enz. (zie art. 45.)

LANDBOUWKUNDIGE VOORTBRENGSELEN EN WERKTUIGEN.

Art. 47. De *Zilveren Vergulde Medaille* voor het schoonste bewerkte *Vlas*.

Hierbij wordt eene verklaring verlangd dat het Vlas door of van wege den inzender is verwerkt.

Art. 48. De *Zilveren Vergulde Medaille* voor de beste bereide Meekrap.

Hierbij wordt enz. (zie art. 47.)

Art. 49. De *Zilveren Vergulde Medaille*, voor de schoonste schoof *Garst*.

Hierbij wordt eene verklaring verlangd dat de Garst op land van den inzender is verbouwd.

Art. 50. De *Zilveren Vergulde Medaille*, gegeven door *G. F.* baron *Thoe Schwartzenberg en Hohenlandsberg*, voor zoodanig nieuw of verbeterd, of nog weinig in gebruik zijnde werktuig, dat proefondervindelijk is gebleken op kleigronden van groot nut te zijn.

Hierbij wordt verlangd eene naauwkeurige beschrijving van de voornaamste eigenschappen van het werktuig, eene duidelijke aanwijzing van de wijze van gebruik en geloofwaardige bescheiden, waaruit blijkt dat hier te lande proefondervindelijk gebleken is aanbevelenswaardig te zijn.

BESCHIKBARE MEDAILLES.

Art. 51. Ter beschikking der Commissie ter beoordeeling worden gesteld eene *Zilveren Vergulde* en eene *Zilveren Medaille*.

Het bestuur maakt bekend, dat van wege het genootschap, tegen de eerste helft van het jaar 1849 uitgeloofd wordt, eene *gouden medaille* of *veertig gulden* aan den schrijver (hetzij lid of niet des genootschaps) van een doeltreffend *Landbouwkundig Handboekje*, voor den minder verlichten landbouwer, en het schoolonderwijs in geheel Nederland geschikt, behelzende al wat den Nederlandschen landbouw betreft en met nut daarin kan worden ingevoerd, alsmede eene beschrijving van alle gewassen die de Nederlandsche landbouwer met voordeel kan kweeken, met opgave der kweekwijzen, enz.

Aldus vastgesteld op de vergadering van het bestuur.

Dordrecht, 12 mei 1848.

Mr. *J. E. B. L. Maritz*, Voorzitter.
J. Schouten Jr., Secretaris.

Drunen, 25 mei. Zoowel hier als in de gemeenten Nieuwkerk, Baardwijk, Kaatsheuvel, Loon op Zand, Waalwijk, Waspik, Raamsdonk, Raamsdonksveen, Geertruidenberg, Made, Zwaluwe, Zevenbergshoek en Zevenbergen, worden met allen ijver petitiën onderteekend, en aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal geadresseerd, om vrijheid van godsdienst, vrijheid van onderwijs, gelijke burgerlijke en maatschappelijke regten, gelijke verdeeling van waardigheden, ambten en bedieningen, tusschen kerk en staat, ook met opzigt tot bezoldiging der kerkelijke bedieningen. (*de Tijd.*)

† *Leeuwarden*, 28 mei. Wij vreezen dat wij wat te haastig zijn geweest met het mededeelen van de lijst van kandidaten voor de betrekking van commissaris van politie te dezer stede. Zoo wij ons mogten vergist hebben, was het echter buiten onze schuld. Schoon wij wel wisten dat de door heeren burgemeester en wethouders gemaakte voordragt niet officiëel was bekend geworden, meenden wij toch wel onderrigt te zijn, en durfden te geruster mededeeling van die naamlijst doen, naar mate het gerucht algemeener was, en in vele opzigten de waarschijnlijkheid voor zich had. Wie kon ook vermoeden, dat heeren burgemeester en wethouders der verlichte stad Leeuwarden zich voorgenomen hadden, in dezen eene houding aan te nemen, die om het zacht uit te drukken, allerbelagchelijkst is. In een' tijd als de tegenwoordige, waarin openbaarheid van bestuur, als een algemeen erkend beginsel geldt, moesten wij vernemen, dat men hier besloten had, alles wat betrekking had op de benoeming van een commissaris van politie, met den digtsten sluijer des geheims te bedekken. Dat er eene voordragt gemaakt zou worden, en werkelijk gemaakt werd, kon niet wel geheim blijven, maar wie daarop geplaatst zijn, weet niemand, weet zelfs buiten burgemeester en wethouders, geen enkel lid der stedelijke regering. Ja, 't is erger nog. Men vreesde zich zelven, men heeft de namen der voorgedragene personen niet aan het papier durven toevertrouwen. Van eene zeer geloofwaardige zijde heeft men ons verzekerd, dat *in de notulen van de bewuste vergadering van burgemeester en wethouders opgemaakt, de namen der kandidaten oningevuld zyn gelaten.* De voordragt is naar 's Gravenhage opgezonden, zonder dat men er copij van heeft durven houden.

Naar de beweegreden van zulk eene zonderlinge handelwijze kan men alleen gissen, maar wij zullen ons wel wachten onze gissingen nu reeds openbaar te maken. Wij willen den afloop der zaak afwachten.

Arnhem, 30 mei. Eenige Duitsche dagbladen hebben hatelijke aanmerkingen en gevolgtrekkingen gemaakt, op het pensioen aan *Heinrich Heine* door het voormalig Fransch Bestuur toegekend, en hetwelk onlangs in de *Revue Rétrospective* was medegedeeld. *Heine* heeft daarop de volgende *Verklaring* gezonden aan de *Allgemeine Augsburger Zeitung*.

»De *Revue Rétrospective* vergast sedert eenigen tijd de republikeinsche wereld op de mededeeling van stukken uit de archiven van de vorige regering, en onder andere maakte zij ook de rekeningen van het ministerie van Buitenlandsche Zaken tijdens het ministerschap van den heer *Guizot* publiek. De omstandigheid, dat de naam van den ondergeteekende met bepaalde sommen aangehaald werd, liet eene wijde speelruimte voor gissingen van de hatelijkste soort, en kwade vermoedens, waartoe de *Revue Rétrospective* volstrekt geenerlei aanleiding gaf, bragten den correspondent der *Allgem. Ztg.* op den dwazen inval van eene aanklagt, die openbaar verklaart dat het ministerie *Guizot* mijne pen zoude gekocht hebben om zijne regeringsdaden te verdedigen. De redactie der *Allgm. Ztg.* doet deze correspondentie vergezeld gaan van eene noot, waarin zij veeleer hare meening te kennen geeft, dat ik geenszins voor hetgeen ik schreef genoemde ondersteuning ontvangen zoude hebben »maar voor hetgeen ik niet schreef." De redactie der *Allgem. Ztg.*, die sedert twintig jaren niet zoozeer door hetgeen zij van mij drukte, maar veeleer door hetgeen zij *niet* van mij drukte, voldoende gelegenheid had te bemerken dat ik geenszins de servile schrijver ben, die zich voor zijn stilzwijgen laat betalen — genoemde redactie had mij wel van die *levis nota* kunnen verschoonen. Niet aan het correspondentie-artikel, maar aan de noot van de redactie wijd ik deze regels, waarin ik mij zoo bepaald mogelijk over mijne betrekking tot het ministerie *Guizot* zal verklaren. Hoogere belangen nopen mij hiertoe, niet de mindere belangen der persoonlijke zekerheid, zelfs niet de eer. Mijne eer is niet in handen van den eersten den besten correspondent eener courant; niet het eerste dagblad het beste is hare vierschaar; alleen voor de assises van de geschiedenis der litteratuur kan ik te regt staan. Ook wil ik niet dat grootmoedigheid als vrees zal uitgelegd of verongelijkt worden. Neen, de ondersteuning, die ik van het ministerie *Guizot* ontving, was geene schatting; zij was eenvoudig eene ondersteuning, zij was — ik noem de zaak met haren waren naam — de groote aalmoes, die het Fransche volk aan zoovele duizenden van vreem-

den schonk, die zich door hunnen ijver voor de zaak der omwenteling in hun vaderland meer of minder roemrijk gecompromitteerd hadden en eene toevlugt zochten aan den gastvrijen haard van Frankrijk. Ik nam zulke onderstandsgelden aan, kort na den tijd dat de treurige besluiten van den Bondsdag verschenen, die mij, als den coryphae van een zoogenaamd jong Duitschland, ook finantiëel ongelukkig zochten te maken, terwijl zij niet alleen mijne uitgegevene geschriften, maar ook alles wat later uit mijne pen zoude voortkomen, reeds bij voorraad in den ban deden en mij dus zonder oordeel of regt van mijn vermogen en mijne middelen van bestaan beroofden. Dat de betaling der gevraagde onderstandsgelden uit de kas van het ministerie van Buitenlandsche Zaken geschiedde en op de pensioenlijst was ingeschreven, die aan geene openbare contrôle was onderworpen had, zijnen naasten grond in de omstandigheid dat de andere kassen toen te zeer belast waren. Misschien ook wilde de Fransche regering niet openbaar eenen man ondersteunen, die voor de Duitsche gezantschappen steeds een doorn in het oog was, en op wiens verbanning bij verschillende gelegenheden werd aangedrongen. Hoe dringend mijne koninklijke Pruisische vrienden met zulke eischen de Fransche regering lastig vielen, is genoeg bekend. De heer *Guizot* bleef echter mijne verbanning standvastig weigeren en telde mij mijne maandelijksche ondersteuning, regelmatig en onafgebroken uit. Nimmer begeerde hij daarvoor van mij de geringste dienst. Toen ik hem, spoedig nadat hij de portefeuille van Buitenlandsche Zaken had overgenomen, mijne opwachting maakte en bedankte dat hij mij in weerwil mijner radicale kleur de verdere betaling van mijn pensioen had laten weten, antwoordde hij met weemoedige goedheid: »Ik ben de man niet, die een Duitschen dichter, welke in ballingschap leeft, een stuk brood zou kunnen weigeren." Deze woorden sprak de heer *Guizot* tot mij in november 1840, en het was de eerste en tevens de laatste maal in mijn leven, dat ik de eer had hem te spreken. Ik heb aan de redactie der *Revue Rétrospective* de bewijzen geleverd, welke de waarheid van bovenstaande verklaringen staven, en uit de authentieke stukken, die haar ten dienste staan, mag zij nu, zooals het Fransche loyaliteit betaamt, over de beteekenis en den oorsprong van het bedoelde pensioen uitspraak doen.

Parijs, 15 mei 1848.

HEINRICH HEINE."

ARNHEM, *30 mei.*

In het nommer van ons *Bijblad* van heden hebben wij medegedeeld: 1. *Litteratuur van den dag III*; 2. Binnenlandsche berigten: *Prins Hendrik; het standbeeld van Prins Willem I; ontwerpen tot herziening der grondwet; adressen, petitiën en adhaesiën uit Amsterdam, Utrecht, IJzendijke en 's Gravenhage; adres van den heer* van Voorst; *Zaken van Limburg*. 3. Buitenlandsche berigten: de Times *over de Noordsche aangelegenheden; Duitsch Parlement; Manifest van den Keizer van Oostenrijk aan zijn volk; Napelsche zaken; berigten uit Parijs, uit België en uit Groot-Britannië.*

Jongste nieuwstijdingen.

ARNHEM, *30 mei.*

Er heerscht eene groote opschudding onder het Parijssche werkvolk. De minister van Openbare Werken heeft zich naar de club der werklieden begeven, waar hij echter niet zeer vriendelijk is ontvangen. Men zegt zelfs dat men hem als gijzelaar heeft willen houden.

De *Moniteur* van heden (29 mei) bevat een besluit, dat eene commissie instelt tot onderzoek der nationale werkplaatsen en een opvolger geeft aan den heer *Emile Thomas*. Hiermede begint de regering dus den strijd met de nationale werkplaatsen. Zij vangt dien strijd aan, terwijl zij zorgvuldig zich van den bijstand onthoudt der gematigden, welke wel hare kracht uitmaken, maar welke zij terzelfder tijd vreest, dat haar zouden compromitteren.

Volgens een dagblad van Palermo zou Engeland zich meester hebben gemaakt van het eiland Lissa op de kust van Dalmatië. Het eiland Lissa is 8 vierkante mijlen groot en heeft eene bevolking van ruim 8000 zielen. Ook zouden de Engelschen het naburig eiland Buzo bezet hebben. Beide behooren tot het Venetiaansch gedeelte van Dalmatië (het oud-Lombardisch-Venetiaansch koningrijk.) Deze twee eilanden kunnen, zoo door hunne natuurlijke en kunstmatige versterkingen als door hunne ligging, voor een tweede Gibraltar gehouden worden, van waar men de geheele Adriatische zee beheerscht.

Ingezonden Stukken.

Zijn de Staten-Generaal bevoegd of onbevoegd? Mr. DIRK DONKER CURTIUS in 1839: *onbevoegd.* Dezelfde in 1848: *bevoegd.*

Voor mij ligt eene brochure, in 1839 door den heer DIRK DONKER CURTIUS uitgegeven, onder den titel van: *De onbevoegdheid van de helft der leden van de Staten-Generaal van het gesloopte koningrijk der Nederlanden.* In die brochure schreef toenmaals de hedendaagsche minister van Justitie:

»Het koningrijk der Nederlanden is ontbonden; »bij gevolg is de grondwet, naar de behoefte en de »uitgestrektheid van dat rijk vastgesteld, onbestaan»baar, en moet door eene andere zóó worden ver»vangen, dat de wettigheid der nieuwe wet boven »allen twijfel is verheven.

»Die stelling scheen mij aan geene bedenking on»derhevig, evenmin als eene tweede, welke hieruit »van zelf volgt, dat de afgevaardigden der noorde»lijke provinciën van het gesloopte rijk de bevoegd»heid missen, om de noodzakelijkheid van de in»voering eener nieuwe grondwet te decreteren en in »dubbelen getale dezelve daar te stellen.

»De vragen, welke ik hier behandel, zijn van het »hoogste belang, want zij zullen *niet alleen nu een »punt van overweging uitmaken*, maar *na tien of »meer jaren kunnen zij, bij de minste botsing, »welke er plaats heeft, op nieuw worden geopperd*, »en zoude men het zich zeer te beklagen hebben, »indien men thans, om geringe moeijelijkheden te »vermijden, den weg der waarheid had verlaten."

Daar nu evenwel die toenmaals, luidens den heer DIRK DONKER CURTIUS »onbestaanbare" grondwet NIET door eene andere zóó werd vervangen, dat, naar de meening van bovengemelden heer »de wettigheid der nieuwe wet boven allen twijfel is verheven;" daar geen anderen dan »de afgevaardigden der noordelijke »provinciën van het gesloopte rijk" wier grondwetgevende bevoegdheid door den heer DIRK DONKER CURTIUS betwist werd, de toen »onbestaanbare grondwet" gepoogd hebben *bestaanbaar* te maken zoo wenschte ik gaarne te weten wat thans Z. Exc. de minister van Justitie denkt van het toenmalig gevoelen des heeren DIRK DONKER CURTIUS? en wel bijzonder of Zijne Exellentie *nu* ook soms van oordeel is: dat de *toen* »onbestaanbare" grondwet *onbestaanbaar* is gebleven, dan wel of zij door »onbevoegden" *bestaanbaar* kon worden gemaakt.

Mijnes achtens kon de »onbevoegde" eene »onbestaanbare grondwet" niet bestaanbaar maken; en dienaangaande zou men thans nog kunnen zeggen met den heer DIRK DONKER CURTIUS van 1839: *res incidit in casum a quo incipere non potest.* Zoo de Staten-Generaal *toenmaals* onbevoegde vertegenwoordigers des volks waren, zijn zij het *steeds* gebleven en *zijn zij het nog; zoo zij toen onbevoegde grondwetgevers* waren, *zijn zij het nog*, en dan begrijp ik niet, hoe de heer DIRK DONKER CURTIUS thans zijn ontwerp van nieuwe grondwet aan die onbevoegde grondwetgevers, aan die »afgevaardigden der noordelijke provinciën" voorleggen wil?

Zoo toch zouden wij in denzelfden *anormalen* toestand blijven, waarvan de heer DIRK DONKER CURTIUS in 1839 gewaagde; en opzigtens welken Zijn Ed. alstoen (bladz. 11 der voormelde brochure) aanmerkte:

»De moeijelijkheden, aan dien toestand eigen, kunnen denzelven niet veranderen, noch tot het besluit »leiden, dat wij eene schijn-wettigheid moeten aanne»men, daar een andere en betere weg voor ons »open staat, een weg, nergens zonder minder gevaar »in te slaan dan bij ons, waar, bij den bedaarden »en orde beminnenden geest der natie, geene zwa»righeid zoude bestaan, om voor eenmaal zelfs alle »meerderjarigen welke op de kohieren der directe »belastingen bekend staan, op te roepen, ten einde »afgevaardigden te benoemen, welke tot de daarstel»ling eener nieuwe grondwet zouden moeten mede»werken."

Nu echter schijnt de heer DIRK DONKER CURTIUS eene andere meening toegedaan. Nu schijnt hij grondwetgevende magt toe te kennen aan Staten-Generaal, geene andere bevoegdheid bezittende dan die, welke »de helft der leden van de Staten-Generaal van het gesloopte Koningrijk der Nederlanden" in 1839 bezaten, en welke bevoegdheid toen door meergemelden heer DIRK DONKER CURTIUS zoo ijverig werd bestreden. Vermoedelijk zal zijne Excellentie voor die verandering van denkwijze goede redenen hebben; en ik acht het te wenschelijker dat die redenen nu ook door Zijne Excellentie aan het publiek worden medegedeeld, daar thans een ander publicist, de heer ROEST VAN LIMBURG, zonder juist te beweren dat de Staten-Generaal *onbevoegd* zijn (gelijk zulks in 1839 door den heer DIRK DONKER CURTIUS geschiedde) nagenoeg denzelfden raad geeft, dien onze hedendaagsche minister van justitie in 1839 gaf, namelijk zich bij het daarstellen der nieuwe grondwet te onthouden van de medewerking der Staten-Generaal, die, zeker, sedert 1839, niet in het vertrouwen der natie zijn gestegen.

Amsterdam, 12 mei 1848. V. U.

Advertentiën.

AANBESTEDING.

DE DIJKSTOEL VAN HET POLDER-DISTRICT *OVER-BETUWE* is voornemens, op Zaturdag den 10den Junij 1848, des namiddags ten vier ure, in het Ambtshuis te *Elst*, in het openbaar, onder nadere approbatie, aan den minst aannemende aan te besteden:

Het VERHOOGEN *en* VERZWAREN *van den Waalbandijk van* Pannerden, *over eene lengte van circa 1156 ellen met de* AANSLUITINGEN, AFWEGEN, BEGRINDING enz.

De Voorwaarden en het Bestek zullen vier dagen vóór de besteding ter inzage der belanghebbenden liggen bij *G. PETERS*, te *Pannerden* (Westzijde), bij den Kastelein *CORMAN*, te *Gent*, en ten Kantore van *Over-Betuwe* te *Nijmegen*; zullende twee dagen vóór en op den dag der aanbesteding, de noodige aanwijzing door den Dijkmeester van *Over-Betuwe*, in loco gedaan worden.

OPENBARE VERKOOPING.

Men zal op Maandag den 5den Junij 1848, des avonds ten zeven ure, ten huize van den Nieuw Koffijhuis- en Restauratiehouder *A. WILLEMS*, bij de Schoolplaats te *Arnhem*, en 14 dagen later terzelfder uur en plaats, ten overstaan van den te *Arnhem* standplaats hebbenden Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, in het openbaar verkoopen:

1o. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de Turfstraat, Wijk A, No. 12, tusschen de Erven van den Bakker *GEELS* en van den Smid *DOORMOLEN*; door deszelfs gunstige ligging geschikt tot het daarin uitoefenen van elk BEDRIJF; Kadaster Sectie O, No. 1324.

2o. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen te *Arnhem*, in de Helsteeg, Wijk A, No. 153; Kadaster Sectie O, No. 1384, verhuurd in zeven perceelen.

3o. Een HUIS en ERVE, in de nabijheid der St. Jans-Barrière, bij den Catharinen Doelen, Wijk D, No. 261; Kadaster Sectie O. No. 46.

4o. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen te *Arnhem*, in de Oeverstraat, op den hoek van de Vossteeg, Wijk B, No. 150; Kadaster Sectie O, No. 1503, bewoond door den Verwer *VAN WESSEM*.

Gedurende acht dagen voor den inzet zullen de bewijzen van eigendom ten Kantore van den Notaris Mr. *G. VAN ECK*, te *Arnhem*, ter visie liggen, alwaar informatiën te bekomen zijn nopens de voorwaarden van Verkoop.

Op Donderdag den 8sten Junij 1848, des voormiddags ten half twaalf ure, zal door den Notaris Mr. *N. G. FRANCKEN*, te *Elst*, ten huize van *E. ROTHUIS*, te *Elden*, bij toeslag worden verkocht:

De HOFSTEDE, vroeger SMEDERIJ, aldaar, bewoond door *A. VAN ENGEN*, na inzet met hoogen gebragt op *f* 1485.

Vrijwillige Verkoop
VAN
VASTE GOEDEREN.

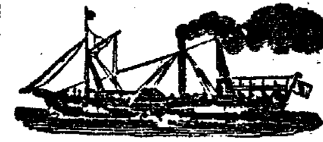

De Notaris *VAN ITTERSUM*, zal, Dingsdag den 20sten Junij 1848, in het Logement *de Kroon*, te *Brummen*, doen inzetten, en 14 dagen daarna, Dingsdag den 4den Julij, ter zelfder plaatse, telkens des voormiddags ten 10 ure, in Perceelen en in Massa's, publiek verkoopen:

Het rentegevend en tot het landhuishoudkundig Bedrijf bijzonder doelmatig ingerigt LANDGOED, genaamd *HET GUMMELINK*, bestaande in BOEREN-HUIZINGE met annexe HEEREN-WONING, bevatende 3 BENEDEN- en 2 BOVENKAMERS, KEUKEN, ZOLDER, KELDER en verdere GEMAKKEN; voorts 3 SCHUREN, VARKENSHOK, BAKHUIS en HOOIBERG; MOESTUIN en BOOMGAARD, beplant met de fijnste Soorten van VRUCHTBOOMEN en Engelschen Aanleg, BOUW-, WEIDE- en BOSCHGRONDEN, te zamen groot ongeveer 64 Bunders; alles gelegen onder de gemeente *Brummen*, in de provincie *Gelderland*, nabij den Straatweg tusschen de Steden *Arnhem* en *Zutphen*.

En de BOERENPLAATS, genaamd *DE HIETWEIDE*, bestaande in BOUWMANS-WONING, BOUW-, WEIDE- en BOSCHGRONDEN, te zamen groot ruim 11 Bunders; aan elkander gelegen onder de gemeente *Brummen*, in het kerspel *Hall*.

Nadere informatiën zijn te bekomen, met *vrachtvrije* brieven, ten Kantore van voornoemden Notaris, alwaar de Veil- en Koop-Conditiën 14 dagen vóór de 1ste Veiling ter lezing zullen liggen.

STOOMVAART VOOR DEN NEDER- EN MIDDEN-RIJN. DUSSELDORPSCHE MAATSCHAPPIJ.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des morgens omstreeks 9 ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorf* en *Mannheim*:
Elken Maandag, Woensdag en Zaturdag, des namiddags om 3½ ure.

Nadere inlichtingen geeft de Agent te *Arnhem* *C. BALCK.*

Waterhoogte te Arnhem.

Den 30 Mei 1 El 6 Palm 0 Duim; gew. 0 D, gev. 8 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.